

Til § 298 føjes endvidere som nyt Stk. 5: „Bestemmelserne i Stk. 3 og 4 finder ogsaa Anvendelse i Tilfælde, hvor en Kommune ved Ydelse af Hjælp paa anden Maade end i Stk. 1 angivet har omgaaet den i Stk. 1 givne Bestemmelse“.

For saa vidt der i Forslagsstillernes Ændringsforslag er anført et Ønske fra en Del Købstadkommuner om, at kontant Underholdshjælp af normal Størrelse — det være sig til Beboerne af Beboelsesvogne eller andre — ikke skal kunne medføre Krav om fuld Refusion, skal man tilføje, at der efter Udvalgets Formening gør sig saa store Forskelligheder gældende i Kommunernes Syn paa dette Spørgsmaal — hvis Løsning kan ske ved en Ændring af Arbejds- og Socialministeriets Fortolkning af Bestemmelsen — at Udvalget har ment det rigtigst ikke paa indeværende Tidspunkt at tage Stilling til Spørgsmaalet.

Ad 6. Spørgsmaalet om, hvorvidt Forsorgslovens § 57 bør ændres saaledes, at Udgifter til Læge, Jordemoder, Begravelse og til de i samme Lovs § 284 omhandlede Kontingenter til Arbejdsløshedskasse, Sygekasse og Invalidforsikring bliver undergivet Reglen om mellemkommunal Refusion og Tilskud fra Udligningsfonden paa samme Maade som Hovedparten af andre Kommunerne paahvilende Udgifter efter Forsorgsloven.

I Skrivelse af 12. September 1939 fra Sammenslutningen af Købstæders sociale Udvalg fremhæves det særligt, at der synes at være en betydelig Forskel i Størrelsen af den Hjælp, der i de forskellige Købstadkommuner ydes til Kontingent, og at det maa formodes, at de i Lovgivningen foreskrevne Regler om Ydelse af Kontingenthjælp ikke alle Steder følges, men at der formentlig undertiden bevilges Kontingenthjælp under en saadan Form, at Udgifterne ikke bæres fuldt ud af den paagældende Opholdskommune, men derimod opføres i Regnskabet til Refusion f. Eks. som almindelig Kommunehjælp. Det fremhæves endvidere, at der ikke i Lovens Forarbejder findes nogen særlig Motivering for, at de nævnte Udgifter unddrages Hovedreglen for mellemkommunal Refusion og Tilskud fra Udligningsfonden, og at de nugældende Refusionsbestemmelser for saadan Hjælp blot er en Overførelse af den tidligere Fattiglovs § 44's Regel.

Endvidere har Repræsentanter for Forslagsstillerne i Udvalget gjort gældende, at de andre Hjælpearter — Læge-, Jordemoder- og Begravelsesudgifter — der efter Forsorgslovens § 57's nuværende Formulering ligeledes holdes ude fra den almindelige Refusionsordning, har en saa liden økonomisk Betydning i Forhold til de samlede Udgifter til Hjælp ydet i Henhold til Forsorgsloven, at der ikke er nogen Grund til at opretholde de nugældende særlige Refusionsbestemmelser for disse Hjælpearter.

Selv om Udvalget ikke er i Besiddelse af Materiale eller Erfaring, der viser, at nogle Kommuner bevidst søger at omgaa de for de heromhandlede Arter af Hjælp særligt gældende Refusionsregler, er man dog klar over, at disse Regler kan medføre en ringere Stilling i refusionsmæssig Henseende for de Kommuner, der bestræber sig for at overholde de nævnte Refusionsbestemmelser. Forholdet er nemlig i Praksis det, at nogle Kommuner yder de paagældende trængende Hjælp særlig afpasset efter dissers forskellige Arter af Behov, saaledes ofte særskilte Beløb til Husleje, Underhold, Beklædning m. v. og til Betaling af Kontingenter til Sygekasse og Arbejdsløshedskasse, og denne sidste Hjælp vel oftest saaledes, at vedkommende sociale Udvalg, for at opnaa at det samfundsmæssigt vigtige Medlemsskab af disse Kasser bevares, betaler Kontingenthjælpen direkte til vedkommende Kasse. Disse Kommuner opfører i Overensstemmelse med Lovens Regel den ydede Kontingenthjælp paa særlige Konti i Regnskabet og faar derfor ingen Refusion for saadan ydet Hjælp. Nogle andre Kommuner benytter formentlig derimod den Fremgangsmaade at yde vedkommende trængende et vist samlet ugentligt Beløb som Kommunehjælp til Dækning af samtlige de trængendes Behov og overlader da til disse træn-